Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

►**B** **NEUVOSTON PUITEPÄÄTÖS 2004/757/YOS,**

tehty 25 päivänä lokakuuta 2004,

laittoman huumausainekaupan rikostunnusmerkistöjä ja seuraamuksia koskevien vähimmäissääntöjen vahvistamisesta

(EUVL L 335, 11.11.2004, s. 8)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/2103, annettu 15 päivänä marraskuuta 2017	L 305	12	21.11.2017

▼B

NEUVOSTON PUITEPÄÄTÖS 2004/757/YOS,

tehty 25 päivänä lokakuuta 2004,

laittoman huumausainekaupan rikostunnusmerkistöjä ja seuraamuksia koskevien vähimmäissääntöjen vahvistamisesta

1 artikla

Määritelmät

Tässä puitepäätöksessä tarkoitetaan:

▼M1

1) ’huumausaineella’ mitä tahansa seuraavista:

a) Yhdistyneiden kansakuntien vuoden 1961 huumausaineyleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 1972 pöytäkirjalla, tai psykotrooppisia aineita koskevan Yhdistyneiden kansakuntien vuoden 1971 yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvaa ainetta;

b) liitteessä lueteltuja aineita;

▼B

2) ’huumausaineiden lähtöaineilla’ kaikkia aineita, jotka luokitellaan huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden laitonta kauppaa vastaan 20 päivänä joulukuuta 1988 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen 12 artiklan mukaisten velvoitteiden täytäntöönpanemiseksi annetussa yhteisön lainsäädännössä;

3) ’oikeushenkilöllä’ oikeussubjektia, jolla on oikeushenkilön asema sovellettavan kansallisen lain mukaan, lukuun ottamatta valtioita tai muita julkisia elimiä niiden käyttäessä julkista valtaa sekä julkisoikeudellisia kansainvälisiä järjestöjä;

▼M1

4) ’uudella psykoaktiivisella aineella’ puhtaana tai valmisteena olevaa ainetta, joka ei kuulu Yhdistyneiden kansakuntien vuoden 1961 huumausaineyleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 1972 pöytäkirjalla, eikä psykotrooppisia aineita koskevan Yhdistyneiden kansakuntien vuoden 1971 yleissopimuksen soveltamisalaan mutta joka voi aiheuttaa terveydellisiä tai sosiaalisia riskejä, jotka ovat samankaltaisia kuin mainittujen yleissopimusten alaan kuuluvien aineiden aiheuttamat riskit;

5) ’valmisteella’ sekoitusta, joka sisältää yhtä tai useampaa uutta psykoaktiivista ainetta.

1 a artikla

Menettely uusien psykoaktiivisten aineiden sisällyttämiseksi huumausaineen määritelmään

1. Komissio antaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1920/2006 ([1]) 5 c artiklan mukaisesti suoritetun riskinarvioinnin tai yhdistetyn riskinarvioinnin perusteella ja tämän artiklan 2 kohdassa vahvistettujen kriteerien mukaisesti ilman aiheetonta viivytystä 8 a artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla muutetaan tämän puitepäätöksen liitettä uuden psykoaktiivisen aineen tai uusien psykoaktiivisten aineiden lisäämiseksi siihen ja sen vahvistamiseksi, että kyseinen uusi psykoaktiivinen aine aiheuttaa tai kyseiset uudet psykoaktiiviset

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1920/2006, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksesta (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 1).

▼M1

aineet aiheuttavat vakavia kansanterveydellisiä riskejä ja, tapauksesta riippuen, vakavia sosiaalisia riskejä unionin tasolla ja että se tai ne sisällytetään huumausaineen määritelmään.

2. Harkitessaan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen antamista komissio ottaa huomioon, ovatko uuden psykoaktiivisen aineen käytön laajuus tai käyttötavat sekä sen saatavuus ja leviämispotentiaali unionissa merkittäviä ja onko kyseisen uuden psykoaktiivisen aineen käytöstä aiheutuva terveyshaitta, joka perustuu sen akuuttiin tai kroniseen toksisuuteen ja väärinkäyttöriskiin tai riippuvuutta aiheuttaviin ominaisuuksiin, hengenvaaran aiheuttava. Terveyshaittaa pidetään hengenvaaran aiheuttavana, jos uusi psykoaktiivinen aine todennäköisesti aiheuttaa kuoleman tai kuolemaan johtavia vaurioita, vakavan sairauden, vakavia fyysisiä tai psyykkisiä ongelmia taikka tautien huomattavaa leviämistä, veren välityksellä tarttuvat virukset mukaan lukien.

Lisäksi komissio ottaa huomioon, aiheutuuko uudesta psykoaktiivisesta aineesta ihmisille ja yhteiskunnalle vakavia sosiaalisia haittoja ja erityisesti vaikuttaako uusi psykoaktiivinen aine sosiaaliseen toimintaan ja yleiseen järjestykseen siten, että se häiritsee yleistä järjestystä taikka aiheuttaa väkivaltaista tai epäsosiaalista käyttäytymistä, josta aiheutuu haittaa käyttäjälle tai muille ihmisille taikka vahinkoa omaisuudelle, tai onko kyseiseen uuteen psykoaktiiviseen aineeseen liittyvä rikollinen toiminta, järjestäytynyt rikollisuus mukaan lukien, järjestelmällistä, saadaanko siitä merkittävää laitonta hyötyä tai aiheutuuko siitä merkittäviä taloudellisia kustannuksia.

3. Jos komissio kuuden viikon kuluessa asetuksen (EY) N:o 1920/2006 5 c artiklan 6 kohdan mukaisen riskinarviointiraportin tai yhdistetyn riskinarviointiraportin vastaanottamisesta katsoo, että ei ole tarpeellista antaa delegoitua säädöstä uuden psykoaktiivisen aineen tai uusien psykoaktiivisten aineiden sisällyttämiseksi huumausaineen määritelmään, se antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa se perustelee ratkaisunsa.

4. Tämän puitepäätöksen liitteeseen lisättyjen uusien psykoaktiivisten aineiden osalta jäsenvaltioiden, jotka eivät ole sitä vielä tehneet, on mahdollisimman pian ja viimeistään kuuden kuukauden kuluttua liitteen muuttamista koskevan delegoidun säädöksen voimaantulosta saatettava voimaan lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, jotka ovat tarpeen tämän puitepäätöksen säännösten soveltamiseksi näihin uusiin psykoaktiivisiin aineisiin. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän puitepäätökseen tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

1 b artikla

Kansalliset valvontatoimenpiteet

Jäsenvaltiot voivat alueellaan pitää voimassa tai ottaa käyttöön asianmukaisiksi katsomiaan uusiin psykoaktiivisiin aineisiin liittyviä kansallisia valvontatoimenpiteitä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioille tässä puitepäätöksessä asetettujen velvoitteiden soveltamista.

▼B

2 artikla

Huumausaineiden ja niiden lähtöaineiden laittomaan kauppaan liittyvät rikokset

1. Kunkin jäsenvaltion on ryhdyttävä tarvittaviin toimiin varmistaakseen, että seuraava oikeudettomasti harjoitettu tahallinen toiminta on rangaistavaa:

a) huumausaineiden tuotanto, valmistus, uuttaminen, valmistaminen, tarjoaminen, kaupan pitäminen, jakelu, myynti, kaikenlainen luovuttaminen, välitys, lähettäminen, kauttakuljetus, kuljetus, tuonti tai vienti;

b) oopiumiunikon, kokapensaan tai hampun viljely;

c) huumausaineiden hallussapito tai ostaminen jonkin a alakohdassa mainitun toimen toteuttamiseksi;

d) lähtöaineiden valmistus, kuljetus ja jakelu tietoisena siitä, että niitä käytetään huumausaineiden laittomaan tuotantoon tai valmistukseen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu toiminta ei kuulu tämän puitepäätöksen soveltamisalaan, jos tekijä harjoittaa sitä yksinomaan henkilökohtaista käyttöään varten kansallisessa lainsäädännössä määritellyllä tavalla.

3 artikla

Yllytys, avunanto ja yritys

1. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 2 artiklassa tarkoitetun rikoksen yllytys, avunanto siihen tai sen yritys säädetään rikokseksi.

2. Jäsenvaltio voi jättää rikosoikeudellisen vastuun ulkopuolelle yrityksen tarjota tai valmistaa 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja huumausaineita sekä 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun huumausaineiden hallussapidon yrityksen.

4 artikla

Seuraamukset

1. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 2 ja 3 artiklassa määritellyistä rikoksista voidaan määrätä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia rikosoikeudellisia seuraamuksia.

Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 2 artiklassa tarkoitetuista rikoksista voidaan määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia, jotka enimmillään ovat vähintään yhdestä kolmeen vuotta vankeutta.

2. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 2 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuista rikoksista voidaan määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia, jotka enimmillään ovat vähintään viidestä kymmeneen vuotta vankeutta ainakin kaikissa seuraavissa tapauksissa:

a) rikos koskee suuria huumausainemääriä;

▼B

b) rikos koskee joko terveydelle kaikkein haitallisimpia huumausaineita tai on vahingoittanut vakavasti useiden henkilöiden terveyttä.

3. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 2 kohdassa tarkoitetuista rikoksista voidaan määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia, jotka enimmillään ovat vähintään kymmenen vuotta vankeutta, kun rikos on tehty rikollisjärjestöön osallistumisen kriminalisoinnista Euroopan unionin jäsenvaltioissa 21 päivänä joulukuuta 1998 hyväksytyssä yhteisessä toiminnassa 98/733/YOS ([1]) annetun määritelmän mukaisen rikollisjärjestön puitteissa.

4. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 2 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetuista rikoksista voidaan määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia, jotka enimmillään ovat vähintään viidestä kymmeneen vuotta vankeutta, kun rikos on tehty yhteisessä toiminnassa 98/733/YOS annetun määritelmän mukaisen rikollisjärjestön puitteissa ja kun lähtöaineet on tarkoitettu käytettäväksi huumausaineiden tuotantoon tai valmistukseen 2 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

5. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta 2 ja 3 artiklassa tarkoitettujen rikosten kohteena olevat aineet, käytettäviksi aiotut rikoksentekovälineet, sekä rikosten tuottama hyöty, taikka omaisuus, joka arvoltaan vastaa rikoksen tuottaman hyödyn, aineiden tai välineiden arvoa, voidaan tuomita menetetyksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta uhrien tai muiden hyvässä uskossa toimineiden kolmansien henkilöiden oikeuksia.

Termeillä ”menetetyksi tuomitseminen”, ”rikoksentekovälineet”, ”rikoksen tuottama hyöty” ja ”omaisuus” on sama merkitys kuin rikoksen tuottaman hyödyn rahanpesusta, etsinnästä, takavarikosta ja menetetyksi tuomitsemisesta tehdyn Euroopan neuvoston vuoden 1990 yleissopimuksen 1 artiklassa.

5 artikla

Erityiset olosuhteet

Sen estämättä, mitä 4 artiklassa säädetään, kukin jäsenvaltio voi toteuttaa tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että 4 artiklassa tarkoitettuja rangaistuksia voidaan alentaa, jos rikoksentekijä:

a) luopuu huumausaineiden ja niiden lähtöaineiden kauppaan liittyvästä rikollisesta toiminnastaan; ja

b) antaa hallinto- tai oikeusviranomaisille tietoja, joita nämä eivät olisi voineet muutoin saada ja joiden avulla nämä voivat:

   i) estää rikoksen vaikutukset tai lieventää niitä;

   ii) tunnistaa muut rikoksentekijät tai asettaa nämä syytteeseen;

   iii) saada todisteita; tai

   iv) estää uusia 2 ja 3 artiklassa tarkoitettuja rikoksia.

6 artikla

Oikeushenkilöiden vastuu

1. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että oikeushenkilöt voidaan saattaa vastuuseen 2 tai

([1]) EYVL L 351, 29.12.1998, s. 1.

▼B

3 artiklassa tarkoitetusta rikoksesta, jonka on oikeushenkilön hyväksi tehnyt joko yksin tai oikeushenkilön elimen osana toimien henkilö, jonka johtava asema oikeushenkilössä perustuu:

a) valtaan edustaa oikeushenkilöä;

b) valtuutukseen tehdä päätöksiä oikeushenkilön puolesta; tai

c) valtuutukseen harjoittaa valvontaa oikeushenkilössä.

2. Kunkin jäsenvaltion on 1 kohdassa tarkoitettujen tilanteiden lisäksi toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että oikeushenkilö voidaan saattaa vastuuseen silloin kun 1 kohdassa tarkoitetun henkilön laiminlyönti ohjauksen tai valvonnan osalta on mahdollistanut sen, että oikeushenkilön alaisena toimiva henkilö on tehnyt sen hyväksi jonkin 2 tai 3 artiklassa tarkoitetuista rikoksista.

3. Oikeushenkilöiden 1 ja 2 kohdan mukainen vastuu ei estä rikosoikeudellisia menettelyjä niitä luonnollisia henkilöitä vastaan, jotka syyllistyvät tai yllyttävät 2 tai 3 artiklassa tarkoitettuun rikokseen tai avustavat siinä.

7 artikla

Oikeushenkilöihin kohdistuvat seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti vastuussa olevaksi todetulle oikeushenkilölle voidaan määrätä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia, joihin kuuluu rikosoikeudellisia tai muita sakkoja ja joihin voi kuulua myös muita seuraamuksia, kuten:

a) oikeuden menettäminen verohelpotuksiin tai muihin julkisista varoista myönnettäviin etuuksiin taikka tukiin;

b) väliaikainen tai pysyvä kielto harjoittaa liiketoimintaa;

c) tuomioistuimen valvontaan asettaminen;

d) oikeudellinen määräys lopettaa toiminta;

e) rikoksen tekemiseen käytettyjen laitosten sulkeminen väliaikaisesti tai pysyvästi;

f) 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti 2 ja 3 artiklassa tarkoitettujen rikosten kohteena olevien aineiden, käytettyjen tai käytettäväksi aiottujen rikoksentekovälineiden, sekä rikosten tuottaman hyödyn, taikka omaisuuden, joka arvoltaan vastaa hyödyn, aineiden tai välineiden arvoa, menetetyksi tuomitseminen.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti vastuussa olevaksi todetulle oikeushenkilölle voidaan langettaa tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia tai toimenpiteitä.

8 artikla

Lainkäyttövalta ja syytteeseenpano

1. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet saattaakseen 2 ja 3 artiklassa tarkoitetut rikokset lainkäyttövaltansa piiriin, silloin kun:

a) rikos on tehty kokonaan tai osittain sen alueella;

▼B

b) rikoksentekijä on sen kansalainen; tai

c) rikos on tehty kyseisen jäsenvaltion alueelle sijoittautuneen oikeushenkilön lukuun.

2. Jäsenvaltio voi päättää, että se ei sovella tai että se soveltaa vain erityistapauksissa tai -olosuhteissa 1 kohdan b ja c alakohdan mukaisia tuomioistuimen toimivaltaa koskevia sääntöjä, jos rikos on tehty sen alueen ulkopuolella.

3. Jäsenvaltion, joka ei lainsäädäntönsä nojalla luovuta omia kansalaisiaan, on toteutettava tarvittavat toimenpiteet saattaakseen 2 tai 3 artiklassa tarkoitetut rikokset lainkäyttövaltansa piiriin ja ryhtyäkseen tarvittaessa niitä koskeviin syytetoimiin, kun rikoksen on tehnyt kyseisen jäsenvaltion kansalainen sen alueen ulkopuolella.

4. Jäsenvaltion on ilmoitettava neuvoston pääsihteeristölle ja komissiolle päätöksestään soveltaa 2 kohtaa sekä mainittava tarvittaessa ne erityistapaukset tai -olosuhteet, joissa päätöstä sovelletaan.

▼M1

8 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 22 päivästä marraskuuta 2017 viiden vuoden ajaksi 1 a artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 1 a artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ([1]) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevan 1 a artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

([1]) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

▼B

9 artikla

Täytäntöönpano ja kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän puitepäätöksen määräysten noudattamisen edellyttämät toimenpiteet viimeistään 12 päivänä toukokuuta 2006.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava 1 artiklassa tarkoitetun määräajan kuluessa neuvoston pääsihteeristölle ja komissiolle säännökset, joilla ne saattavat tässä puitepäätöksessä niille määrätyt velvollisuudet osaksi kansallista lainsäädäntöään. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 12 päivään toukokuuta 2009 mennessä kertomuksen puitepäätöksen täytäntöönpanon toteuttamisesta, joka sisältää muun muassa täytäntöönpanon vaikutukset oikeudelliseen yhteistyöhön laittoman huumausainekaupan alalla. Neuvosto arvioi tämän kertomuksen perusteella kuuden kuukauden kuluessa kyseisen kertomuksen toimittamisesta, ovatko jäsenvaltiot toteuttaneet tarvittavat toimenpiteet tämän puitepäätöksen noudattamiseksi.

10 artikla

Alueellinen soveltaminen

Tätä puitepäätöstä sovelletaan Gibraltariin.

11 artikla

Voimaantulo

Tämä puitepäätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

▼M1

LIITE

Luettelo 1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista aineista

1. p-metyylitioamfetamiini eli 4-metyylitioamfetamiini, sellaisena kuin sitä tarkoitetaan neuvoston päätöksessä 1999/615/YOS ([1]).

2. Para-metoksimetyyliamfetamiini eli N-metyyli-1-(4-metoksifenyyli)-2-aminopropaani, sellaisena kuin sitä tarkoitetaan neuvoston päätöksessä 2002/188/YOS ([2]).

3. 2,5-dimetoksi-4-jodifenetyyliamiini, 2,5- dimetoksi-4-etyylitiofenetyyliamiini, 2,5-dimetoksi-4-(n)-propyylitiofenetyyliamiini ja 2,4,5-trimetoksiamfetamiini, sellaisina kuin niitä tarkoitetaan neuvoston päätöksessä 2003/847/YOS ([3]).

4. 1-bentsyylipiperatsiini eli 1-bentsyyli-1,4-diazasykloheksaani eli N-bentsyylipiperatsiini eli bentsyylipiperatsiini, sellaisena kuin sitä tarkoitetaan neuvoston päätöksessä 2008/206/YOS ([4]).

5. 4-metyylimetkatinoni, sellaisena kuin sitä tarkoitetaan neuvoston päätöksessä 2010/759/EU ([5]).

6. 4-metyyli-5-(4-metyylifenyyli)-4,5-dihydro-oksatsoli-2-amiini (4,4′-DMAR) ja 1-sykloheksyyli-4-(1,2-difenyylietyyli)piperatsiini (MT-45), sellaisina kuin niitä tarkoitetaan neuvoston täytäntöönpanopäätöksessä (EU) 2015/1873 ([6]).

7. 4-metyyliamfetamiini, sellaisena kuin sitä tarkoitetaan neuvoston täytäntöönpanopäätöksessä (EU) 2015/1874 ([7]).

8. 4-jodi-2,5-dimetoksi-N-(2-metoksibentsyyli)fenetyyliamiini (25I-NBOMe), 3,4-dikloori-N-[[1-(dimetyyliamino)sykloheksyyli]metyyli]bentsamidi (AH-7921), 3,4-metyleenidioksipyrovaleroni (MDPV) ja 2-(3-metoksifenyyli)-2-(etyyliamino)sykloheksanoni (metoksetamiini), sellaisina kuin niitä tarkoitetaan neuvoston täytäntöönpanopäätöksessä (EU) 2015/1875 ([8]).

9. 5-(2-aminopropyyli)indoli, sellaisena kuin sitä tarkoitetaan neuvoston täytäntöönpanopäätöksessä (EU) 2015/1876 ([9]).

10. 1-fenyyli-2-(pyrrolidin-1-yyli)pentan-1-oni (α-pyrrolidiinivalerofenoni, α-PVP), sellaisena kuin sitä tarkoitetaan neuvoston täytäntöönpanopäätöksessä (EU) 2016/1070 ([10]).

([1]) Neuvoston päätös 1999/615/YOS, tehty 13 päivänä syyskuuta 1999, 4-MTA:n määrittelemisestä valvontatoimenpiteiden ja rikosoikeudellisten seuraamusten piiriin saatettavaksi uudeksi synteettiseksi huumausaineeksi (EYVL L 244, 16.9.1999, s. 1).

([2]) Neuvoston päätös 2002/188/YOS, tehty 28 päivänä helmikuuta 2002, uutta synteettistä huumausainetta PMMA:ta koskevista valvontatoimenpiteistä ja rikosoikeudellisista seuraamuksista (EYVL L 63, 6.3.2002, s. 14).

([3]) Neuvoston päätös 2003/847/YOS, tehty 27 päivänä marraskuuta 2003, uusia synteettisiä huumausaineita 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 ja TMA-2 koskevista valvontatoimenpiteistä ja rikosoikeudellisista seuraamuksista (EUVL L 321, 6.12.2003, s. 64).

([4]) Neuvoston päätös 2008/206/YOS, tehty 3 päivänä maaliskuuta 2008, 1-bentsyylipiperatsiinin (BZP) määrittelemisestä valvontatoimenpiteiden ja rikosoikeudellisten seuraamusten piiriin saatettavaksi uudeksi psykoaktiiviseksi aineeksi (EUVL L 63, 7.3.2008, s. 45).

([5]) Neuvoston päätös 2010/759/EU, annettu 2 päivänä joulukuuta 2010, 4-metyylimetkatinonin (mefedroni) saattamisesta valvontatoimenpiteiden piiriin (EUVL L 322, 8.12.2010, s. 44).

([6]) Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2015/1873, annettu 8 päivänä lokakuuta 2015, 4-metyyli-5-(4-metyylifenyyli)-4,5-dihydro-oksatsoli-2-amiinin (4,4′-DMAR) ja 1-sykloheksyyli-4-(1,2-difenyylietyyli)piperatsiinin (MT-45) saattamisesta valvontatoimenpiteiden piiriin (EUVL L 275, 20.10.2015, s. 32).

([7]) Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2015/1874, annettu 8 päivänä lokakuuta 2015, 4-metyyliamfetamiinin saattamisesta valvontatoimenpiteiden piiriin (EUVL L 275, 20.10.2015, s. 35).

([8]) Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2015/1875, annettu 8 päivänä lokakuuta 2015, 4-jodi-2,5-dimetoksi-N-(2-metoksibentsyyli)fenetyyliamiinin (25I-NBOMe), 3,4-dikloori-N-[[1-(dimetyyliamino)sykloheksyyli]metyyli]bentsamidin (AH-7921), 3,4-metyleenidioksipyrovaleronin (MDPV) ja 2-(3-metoksifenyyli)-2-(etyyliamino)sykloheksanonin (metoksetamiini) saattamisesta valvontatoimenpiteiden piiriin (EUVL L 275, 20.10.2015, s. 38).

([9]) Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2015/1876, annettu 8 päivänä lokakuuta 2015, 5-(2-aminopropyyli)indolin saattamisesta valvontatoimenpiteiden piiriin (EUVL L 275, 20.10.2015, s. 43).

([10]) Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/1070, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2016, 1-fenyyli-2-(pyrrolidin-1-yyli)pentan-1-onin (α-pyrrolidiinivalerofenoni, α-PVP) saattamisesta valvontatoimenpiteiden piiriin (EUVL L 178, 2.7.2016, s. 18).

▼**M1**

11. Metyyli 2-[[1-(sykloheksyylimetyyli)-1*H*-indoli-3-karbonyyli]amino]-3,3-dimetyylibutanoaatti (MDMB-CHMICA), sellaisena kuin sitä tarkoitetaan neuvoston täytäntöönpanopäätöksessä (EU) 2017/369 ([1]).

12. *N*-(1-fenetyylipiperidin-4-yyli)-*N*-fenyyliakryyliamidi (akryloyylifentanyyli), sellaisena kuin sitä tarkoitetaan neuvoston täytäntöönpanopäätöksessä (EU) 2017/… ([2]).

([1]) Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2017/369, annettu 27 päivänä helmikuuta 2017, metyyli 2-[[1-(sykloheksyylimetyyli)-1*H*-indoli-3-karbonyyli]amino]-3,3-dimetyylibutanoaatin (MDMB-CHMICA) saattamisesta valvontatoimenpiteiden piiriin (EUVL L 56, 3.3.2017, s. 210).

([2]) Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2017/1774, annettu 25 päivänä syyskuuta 2017, *N*-(1-fenetyylipiperidin-4-yyli)-*N*-fenyyliakryyliamidin (akryloyylifentanyyli) saattamisesta valvontatoimenpiteiden piiriin (EUVL L 251, 29.9.2017, s. 21).